

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute
F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis**

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XL. Contritionis veritas p[o]enas qu[a]erit & amat/ venia[rum] au[...]t
largitas odisse facit/ salte[m] occasio[n]e.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

Ingenio nec anari ad fidem remissionis, nisi qui trepidat diffi-
dencia retentionis. At ut sine tandem faciat. Hec sua mea, cre-
do, præter clavis non minuit, ut mihi impingitur, sed a falso
honore & tyrannica reuerentia in sibi debitâ & amabiliter reueren-
tiam reducit. Non enim est mirum si claves contéptui fiant, si falsis
honoribus, i. terroribus fauum odo offeratur suscipiéde. Cum
cognita ergo saluberrima cōmoditate saxū sit, aut lignum, qui
non cum lachrymis eas ex osculetur & amplectat. Quid ergo
Pontificē ppter eas magnificamus, & hominē terribilē singi-
mus? Non illius sunt claves, Meq; poti⁹ sunt, mihi donat⁹, meq;
salutis, meq; consolationis, paci & quieti concess⁹. Pontifex queritur
est & minister me⁹ i clavibus, ipse nō egit illis, vt pontifex, sed
ego. Adulatores vero, omnia Pontificibus infléctunt, non n̄am
consolationē, sed illorum tātūm odo potentia in illis raditantes,
& per ea ipsa nos terrent, per quæ nos maxime oportuit con-
solari, adeo sunt hodiē cīa peruersa, & adhuc non putamus i
felicia esse ipsa, in quibus tātus ēabusus optimarē rerū i pessi-
mas res nobis versat. Itaque ista concl: vt iacet, nō oīno teneo,
sed ex magna parte n̄ego.

¶ CON: XXXIX.

Difficillimū est etiā doctissimis Theologis, simul
extollere veniam & largitatem / & cōstitutionis verita-
tem/coram populo,

¶ Ratio huius est sequens Cond:

¶ CON: XL.

Contributionis veritas penas querit & amat/veniam
aut largitas odiſſe facit/saltē occasiōc,

¶ Da verū poenitentē, & videbis eū tam ardenter in seipso q̄
reveltiōne offensionis diuīng, vt cogat te sui misereri, smo ut
necessarii sit ei resistere, ne destrua se, vt si p̄ legimus & vidi-
mus contigisse. Et B. Hierony: talem scribit sua Paulā fuisse, &
ip̄met dicit p̄p̄o. Nihil istic est sati poenarē, Q uin cū filio pro-
digio inuocat celum & terrā, & deī ip̄m cōtra seip̄os, sicut &
Dauid, q̄n dixit. Vertatur obsecro gladiustinus in me, & i dos-
mū partis mei. Recte ergo me puto dixisse, p̄niās Canonicas
ijsim impositas, qui vel nō lētē meliora facere, vt pigri vel certe
vt explorarētur de veritate contributionis sue. Pater itaq; q̄ diffi-
cile sit saltem doctis, inter odium & amorem penarē medios

Ire, ut si doceant odium earum, ut tamen maxime persuaderent
amorem earum, Indo etis vero, cui sit nihil difficile, nihil obstat,
quoniam & hoc sit facile, Euangeliū quidē docet poenas non fu-
gere, nec relaxare, sed querere & amare, quia docet spiritū libera-
tatis & timoris dei usq; ad contemptū omnīs poenarū. At mul-
to lucrosius est & expedit Capsis questorum, ut populūstis
meat poenas, & spiritū mundi, atq; timoris in litera & seruitute
hauriat; dum audit esse tam horribilem rem, poenas quasdam
Canonicas, ut non nisi tanto studio, tanto impēdio, tanta poni-
pa, tantis ceremonijs, doceantur vitari; quātis nec Euangelium
doceatur amari.

Obiectur.

Quid ergo dicas de peregrinantibus Romā, Hierusalē, S.
Iacobū, Aquisgranū, Treverim, multisq; alias regiones & los-
ca, causa indulgentiarū. Itē in dedicationibus Eccliarū,

Respondeo.

Peregrinationes iste sunt multi causis, rarissime iustis, prima
est omni communissima, Curiositas, scz videndi & audiendi
aliena & ignota, que leuitas venit defastidio & accidia, cultus
dei, in ecclesia propria neglecti, Alioquin incompabiliter meli-
ores indulgentias domi inueniret q; in oib; iam dictis locis si-
mul sumptis, similiter & Chrm & sanctos presentius haberet, Si
non tam stultus esset, ut ligna & lapides, ferret pauperibus &
proximis suis, quibus in charitate seruiret, aut etiā sūc familiæ
prouideret.

Altera est tolerabilis, scz causa indulgentiarū, Nā cū indul-
gentiē sint libere, non precepit, ac per hoc nullius meriti, nihil
prositus meretur, qui p̄cile ppter indulgentias peregrinat. Iuste
aut illi sic illudatur, qui domi Christum & proximū negligunt,
virorū decuplo plus consumat sine fructu & merito, Ideo q
domi maneret, & illud cogitaret, Charitas operit multitudinē
peccatorū, Et illud, Q uod superest date elemosynam, & ecce
omnia munda vobis, longe inelius imo solū hic bene ageret,
Q; si omnes venias in Hierusalē & Roma afferret, sed non plas-
ceret adeo rectes apere, ideo tradimur & in desideria.

Tertia, est causa afflictionis & laboris p peccato, quā cres-
do raro contigere saltem solam, Nā & domi posse se afflis-
tere & laborare, si laborem tantummodo quereret, si tamen facit,
non est malū, imo bonum.

Lij

¶ Quarta honesta, sed si sit singulari deuotio[n]e p[ro]honore
sanctorum, & gloria dei, ac suo p[re]fectu, sicut, S. Lucia ad B. Agas-
tham, & quidam sancti patres Romam visitarunt, q[uod] non soecrine
curiositate exitus probavit.

Proinde mihi placet in istis facultatibus, q[uod] etiam vota talium
peregrinationum commutantur in alia opera, atque utinam gratis
commutarentur.

CON: XLI.

Causae sunt/venie Apostolice p[re]dicande/ne popu-
lus false intelligat eas p[re]ferri/ceteris bonis opib[us]
charitatis.

¶ Ego sic dicerem ad populum. Ecce fratres, scire vos oportet q[uod]
triplex est genus beneficiorum operum, q[uod] expeditonibus pecuniae fieri
potest, & ante omnia, Si quis pauperibus doner, aut proximis
egentibus mutuerit, & oino in quicunque necesse sitate laborantibus subs-
tientiat, Hoc opus sic est agendum, ut etiam intermitteatur sine struc-
ture Ecclesiastis, & omittantur oblationes ad vasorum & ornamenta
ecclesiastica. Postquam hoc fuerit factum, & non restat qui egeat,

Tu secundum eris, nostras & in nostris terris, Ecclesias & hospitalia
& publicae utilitatis structuras, primis iuuare, Postquam autem
id fuerit factum, cum tamen si placet, potestis & per indulgentias re-
dimendis tunc loco dare, Quia in primo est mandatum Christi,
in nouissimo illo nullum mandatum. Si dixeris ista p[re]dicatione,
parum colligetur pecuniarum per indulgentias. Respondeo, Credo.
Sed quid hoc misum, cum Pontifices per indulgentias non grant
pecunias, sed salutem animarum, ut pater in Ihsu, quas dant in cons-
secrationibus Ecclesiastis & altaris, Ideo non volunt per suas ves-
timenta impetrare meliora, sed permanere potius charitatem.

Ego libere dico, Quis qui aliter docet populum, & h[ab]et ordinem
peruertit, non doct[or], sed seductor populi est, nisi q[uod] populi
super p[otes]ta sua meret aliquem non audire veritatem recte p[re]dicari.

CON. XLII:

Docendi sunt Christiani/q[uod] Papae mens non est/re-
demptionem veniarum villa ex parte compandam esse
operibus misericordie,

¶ Papam intelligo, ut supra dixi, p[ro]fessum personam publicam
est, ut per Canonem nobis loquitur, Non enim sunt Canonem,
qui p[re]dicent veniarum dignitatem comparari opibus misericordie.